

Matkakertomus Seoul 2011.

Saapuminen

Saavuvin Seouliin muutaman päivän muita vaihto-opiskelijoita myöhemmin muistaakseni tiistaina 2.9.2010. Syy tähän oli että olin ollut Kaliforniassa road tripillä ja täytyy myöntää että ehkä maailman parasta paikkaa ei mielellään olisi taakseen jättänyt ☹. Myöhästyminen aiheutti ongelmia lähinnä itselleni. Tiettyjen käytännön asioiden suhteen sillä en päässyt osallistumaan perehdyttämiskäytännölle. Muutamia käytännön asioita oli sitten kyseltävä muilta vaihto-opiskelijoilta jälkikäteen, joten suosittelen saapumaan ajoissa paikanpäälle.

Alussa itselläni oli hieman vaikeuksia sopeutua paikalliseen ympäristöön ja etenkin asumismuoto dormitorio oli itselleni sopimaton. Pääasiassa dormitoriossa asumisessa ei ole mitään vikaa mutta omaa rauhaa siellä ei ole siinä määrin missä itse sitä arvostan. Suurin ongelma dormitoriossa oli se että ei ollut minkäänlaisia ruuanlaitto mahdollisuuksia tai edes jääkaappia missä olisi voinut säilyttää elintarvikkeita vaan aina piti mennä ravintolaan syömään. Asia, joka myös varmasti vaikutti viihtyvyyteeni alussa oli , että kontrastimuutos oli aivan järkyttävän suuri. Kuten edellä mainitsin, olin juuri ollut kuukauden Amerikassa lomalla viettäen vapauden unelmaa ja kun arki jälleen yllätti niin jokainen tietää mitkä ovat ensifiilikset kun arki koittaa onnistuneen reissun jälkeen.

Uusi asuinalue ja oma kämpä

Kuten edellä mainitsin ei dormitorio asuminen ollut itseäni varten. Istuin välittömästi tietokoneen ääreen ja www.craigslist.org nimisen sivuston kautta löysin itselleni huoneen soluasunnosta kaupunginosasta nimeltä Itaewon. Asunnon oli vuokrannut nuori ranskalaispariskunta, jotka asuivat toisessa huoneessa ja minä sain alivuokrattua toisen huoneen. Muutettuani omaan asuntoon/huoneeseen parani fiilikseni huomattavasti. Kukaan ei valvonut mitä teen tai milloin kuljen ulos ja sisään. Oli oma huone ja rauha, sekä kaipaamani keittiö jossa pystyi tekemään oikeaa ruokaa. Itaewon on Seoulissa alue, jolla asuu todella paljon ulkomaalaisia ja siellä sijaitsee myös Yhdysvaltojen suurin ulkomailla oleva sotilastukikohta. Itaewonissa sain paljon ulkomaalaisia kavereita ja heidän kanssaan pääsin tutustuman itselleni uuteen lajiin: rugbyyn. Täytyy myöntää että kyseinen peli on erittäin vaikea eritoten siksi, että se on niin erilainen kuin mikään muu pallopuoli.

Kiina

Lokakuun lopussa lähdin käymään Kiinassa 9 päivän omatoimimatalla. Viisumin hankinnan suhteen oli hieman epäselvyyksiä, mutta kiitos ulkomaalaisten Soulissa asuvien ystäväni he neuvoivat minulle kuinka asia tulee hoitaa. Kiinan viisumia ei Seoulissa hoideta lähetystön kautta, vaan Kiina on ulkoistanut paperihommat matkatoimistoille. Mutta niissäkin on eroja ja kaikki matkatoimistot eivät tiedä kaikkia keinoja auttaa ulkomaalaisia Kiinan viisumin suhteen. Kuitenkin suosittelen kaikkia kohteeseen matkaavia hoitamaan viisumin Suomessa etukäteen kuntoon. Viisumin saatuaani varasin lennot ja lähdin parin päivän sisällä kohti Pekingiä. Pekingissä vietin 4 yötä ja samalla reissulla tapasin muutamia suomalaisia kavereitani, jotka olivat shanghaiissa vaihdossa ja olivat vierailmassa Kiinan pääkaupungissa. Peking on todellakin käymisen arvoinen paikka ja voin luvata että mikäli siellä viettää viikon, on jokaiselle päivälle taatusti uutta tekemistä ja uutta nähtävää. Päivät kuluvat helposti kulttuurin parissa ja illat shoppaillen äärettömän halpaa piraattitavaraa, joka on piraattileimasta huolimatta laadukasta kaikin puolin. Shoppailllessa kyseisissä paikoissa tinkimisen rooli korostuu ja käytännössä alkuhinta on keskimäärin aina 2-3 kertaa liian suuri,

joten pitää vain olla erittäin tyly ja tinkiä eikä antaa yhtään periksi. Pekingin jälkeen suuntasin Shanghaihin. Shanghaihin pääsee lentämällä alle 100 eurolla, kunhan vaan osaa ja kehtaa kikkailla internetissä hieman. Vaihtoehtona on myös 12 tunnin junamatka 20 eurolla. Junat ovat käytännössä ahdattu aivan liian täyteen ja on mahdollista, että jäät jopa ilman istumapaikkaa.

Shanghai oli kaupunkina erittäin moderni ja sekin käymisen arvoinen paikka, mutta Shanghaissa ei mielestäni ollut niin paljoa nähtävää kuin Pekingissä. Shanghai on kaupunkina enemmänkin Eurooppalainen ja itselleni tuli mieleen Lontoon ja San Franciscon sekoitus. Kyseessä on kenties mannerkiinan kehittynein kaupunki. Shanghaissa on erittäin paljon kaupallisia toimijoita ja ulkomaalaisia liikemiehiä, joka tietysti näkyy hinnoissa suhteessa Pekingiin. Shanghaista lensin sitten takaisin Seouliin ja taas koitti paluu arkeen.

Shanghaissa on eräs mielenkiintoinen seikka koskien viisumiasiaa. Shanghaihin saapuessaan ainakin Suomen kansalaisilla on oikeus saada ilmainen 48 tunnin viisumi Shanghaihin. Pitää kuitenkin muistaa, että tätä aikaa ei saa missään nimessä ylittää tai voi joutua suuriin ongelmiin.

Opiskelu

Opinnot ja luennot Seoulissa ovat hyvin samanlaisia kuin mihin olin Suomessa jo tottunut. Tietysti harmitti, kun oman alan kurseja ei oikeastaan ollut tarjolla englanniksi, mutta olen erittäin tyytyväinen kaikkiin kolmeen kurssiin, jotka suoritin. Pidän erityisesti politiikka-aiheisista kursseista, koska ne toivat vaihtelua insinööriluentoihin, joita on 4 vuotta opiskeltu Suomessa. Professorit olivat erittäin ammattitaitoisia ja luennot olivat erittäin hyvin valmisteltu ja aikataulutettu.

Viimeinen puristus

Hyvin pian Kiinan reissun jälkeen ilmapiiri Seoulissa kiristyi P-Korean tykistöiskun seurauksena, jossa kuoli 2 sotilasta ja 2 siviiliä. Seoulissa ei huomannut mitään erikoisempaa, mutta tilanne oli melkoisen kireä parin viikon ajan. Samaan aikaan kun Pohjoinen ja Etelä nokittelivat toisiaan sotilaallisilla mittareilla, onneksi kuitenkin ilman sotaa, meillä oli voitettavana Korean mestaruus salibandyssä. Valitettavasti mestaruus jäi haaveeksi ja Floormoppersin, joka oli voittanut kaikkina aiempina vuosina mestaruuden, oli tyytyminen hopeamitaliin. Hopeasta jäi kaikille karvas maku suuhun, mutta ei siinä voinut muuta kuin katsoa peiliin. Tappiosta huolimatta illalla vietettiin railakkaat juhlat ja hopeakin alkoi maistua paremmalta :D. Seuraavalla viikolla itselläni oli edessä kokeiden suorittaminen ja ystävien hyvästeleminen, sillä 4.12.2010 suuntasin kohti Thaimaan lämpöä ja uusia seikkailuja.

Suosittelen kaikille lukijoille lämpimästi vaihto-opiskelua. Vaihdoissa tapaa uusia ihmisiä ja saa elämäkokemusta. Englannin kielen taito karttuu huomattavasti ja sitä kannattaakin pitää yllä ja soitella Skypellä kavereille aina kun mahdollista. Maailmankuvani avartui myös todella paljon ja sitä pidän erityisen tärkeänä asiana. Opiskelijavaihto tuo myös mukavaa vaihtelua opiskeluarkeen ja toisaalta myös hieman "lomaa" koska opiskeleminen ulkomailla ei ole mielestäni niin vaativaa kuin kotimaassamme.

SUOSITTELEN .

